سبحان اللہ = واہگورو / اک اونکار = بسم اللہ / اللہ ایشور ہر نام

نانک

از علامہ اقبال

قوم [illegible] گوتم کی ذر[illegible]
قدر پہچانی نہ اپنے گوہرِ یک دانہ کی

آہ! بدقسمت رہے آوازِ حق [illegible]
غافل اپنے پھل کی شیرینی سے ہوتا ہے شجر

آشکار اِس [illegible] کیا جو زندگی کا راز تھا
ہند کو لیکن خیالی فلسفہ پہ ناز تھا

شمعِ حق سے جو منوّر ہو یہ وہ محفل نہ تھی
بارشِ رحمت ہوئی لیکن زمیں قابل نہ تھی

آہ! شوُدر کے لئے ہندوستاں غم خانہ ہے
دردِ انسانی سے اِس بستی کا دِل بیگانہ ہے

برہمن سرشار ہے اب تک مئے پندار میں
شمعِ گوتم جل رہی ہے محفلِ اغیار میں

بُتکدہ پھر بعد مدّت کے مگر روشن ہُوا
نورِ ابراہیم سے آزر کا گھر روشن ہُوا

پھر اٹھی آخر صدا توحید کی پنجاب سے
ہند کو اِک مردِ کامل نے جگایا خواب سے

اک اونکار ست گور پرشاد۔

ہندو ترک کا صاحب ایک

اسلام۔ گوربانی دے جھروکے وچوں۔

گوربانی شبد ——— ارتھ تے وچار

جناب .... کی خدمت میں نہایت احترام اور ادب سے پیش کیا جا رہا ہے۔

براۓ مطالعہ، وچار تے عمل لئی۔

شبھ چنتک :- ....

چھاپن والے :-

بابا شیخ فرید ٹرسٹ

دلفزا بلڈنگ۔ چوک شیخ فرید۔ سامنے پی۔ اینڈ۔ ٹی۔ ڈسپنسری۔

سول لائینز۔ جالندھر شہر۔ فون۔ 72727

ملنے دا پتہ :-

بھائی صاحب بھائی دھرم سنگھ ٹرسٹ۔

مکان نمبر 242۔ ڈبلیو۔ پی۔ بستی شیخ۔ جالندھر شہر۔ فون :۔ 78746

پہلی بار :- جون سنہ 1982ء تعداد۔ اک ہزار کاپی۔

قیمت :- لاگت مل تے اک روپیہ۔

سبحان ... داہگورو / اک اونکار / بسم اللہ / اللہ البشو تیرا نام۔

عنوان

	شبد	صفحہ
1	آپسی گل بات	3
2	بابا نانک شاہ فقیر	4
3	گوربانی تے مسلمان	5
4	شبد۔ مہر مسیت صدق مصلا	8
5	حق پرایا نانکا۔	8
6	پنج نواجاں وکھت پنج	9
7	مسلمان کہاون مشکل	9
8	مسلماناں صفت شریعت	10
9	ہم سبکین خدائی بندے	10
10	کہ منہ دھرے سنائے اللہ	11
11	دلوں محبت جن سے ای سچیا	12
12	بولے شیخ فرید پیارے اللہ لگے	13
13	کاہے کا غند من بروانہ	14
14	یک عرض گفتم پیش تو	15
15	خاک نور کردنگ عالم دنیائے۔	16
16	مہروان صاحب مہروان۔	17
17	کرتے قدرتی شتانی	18
18	میراں دانا دل سوچ	19
19	تپ تپ لوہ۔ ہاتھ مروڑو	20
20	کوئی بولے رام رام۔ کوئی بولے خدائے	21
21	کارن کرن کریم	22
22	سیندے گھر مہند آوے	23
23	اللہ اگم خدائی بندے	24
24	درت نہ ہو نہ محرم دانا	27
25	خوب خوب خوب خوب ۔۔۔	28
26	من کہ مکہ قبلہ کردیہی	29
27	مولا جو من سیولے	30
28	آدیکھ کو اللہ کیسی اے سمجھائی داری	31
29	اللہ سبت بستے۔	32
30	اول [illegible] نور اپایا۔ [illegible] سب بندے	33

"آپسی گل بات"

جیوں کا کار جہ ترنے ھی کیا۔ مانس کیا وچارا!

بابا شیخ فرید جی، بھگتی لہر دے موڈھی سن۔ جنہاں نیں انڑی بھارت دچہ 1173 عیسوی دچہ الیشد دی بندگی دا اسطے لوکاں دے دلاں اندر بھگتی دا بوٹا لایا۔ ادنہاں دے مقدس ناں اُتے ہی ایہہ ٹرسٹ لوکاں اندر توحید تے رب لئی پیار، بھگتی، تے دلاں اندر اتفاق بینت پیدا کرن لئی وجود وچہ آیا اے۔ ایہہ کتاب ٹرسٹ دی پہلی کتاب اے۔ اس کتاب دے لیکھک باہوں اکال پرکھ نے اپنی مہر (بخشش) نال دو کتاباں لکھوائیاں سن۔ پہلی دسمبر 1975ء دچہ "دھرم ہیت سا کاجن تھیا" سی۔ جیہڑی شری گورو تیغ بہادر جی دے تن سو سالہ شہیدی گورپرب سمے چھاپی گئی سی جس وچہ گورو جی دی شہیدو دا بانی تے ریفرنس دتا گیا سی۔ اتے گوربانی دے آدھار تے اوہناں دا مقدس جیون بیان کیتا گیا سی۔ تے ہن ایہہ دوجی پستک تہاڈے ہتھاں وچہ اے۔

اس پستک دے چہ شبداں نوں تے اوہناں دے ارتھاں دی پنجابی گیانی کرتار سنگھ جی نے گورمکھی لپی نوں اردو لپی دچہ کیتی اے۔ آپ اک رب نوں منن والے تے سروپلے رب دی بھگتی کرن والے بندے سن۔ تے ہن آپ پوسٹ اینڈ ٹیلیگراف محکمہ دچوں ہیڈ اسسٹنٹ ریٹائر ہو کے ہر سمے اس اکال پرکھ دے نام کا جاپ کردے رہندے سن۔ آپ جی کے ماتا جی تے پتا جی دی۔ سمپورن سکھ ستجن سن تے اوہناں نے دی رب کے نام دی کمائی کیتی سی۔ آپ دے چاچا جی سردار سردار موہن سنگھ جی نے جیتو دے تواریخی مورچے دچہ اہم حصہ لے کے شہادت پائی سی اوہ دی بھر پور جوانی سمے۔ انڑ دی گیانی کرتار سنگھ جی دے پوتر جیون اتے گہرا پیا اے۔

ایسدے نال ای کجھ سجناں۔ منتراں نیں ایس کتاب دی تیاری دچہ اپنیاں وڈمُلیاں راواں دتیاں تے کجھ گورسکھاں نیں ایس سلسلے وچہ عملی مدد دی کیتی۔ اسی اوہناں دے دھان منتدہاں۔ اکال پرکھ اوہناں دے ناواں نوں آپ پوری طرح جانوں ہن۔ ساڈی ارداس اے کہ اکال پرکھ اوہناں تے اپنی آں مہراں دا مینہہ ورسان۔

ے دِن بولیاں سب کچھ جاندا۔

ترتیب کار۔

بابا نانک شاہ فقیر

عربی زبان وِچ حکم منن نوں اسلام تے حکم منن والے

اسلام:- نوں مسلم آکھدے ہن۔ جویں سورج۔ چند۔ تارے۔ زمین۔ ہوا۔ درخت۔ بوٹے وغیرہ سارے اپنے مالک دے حکم دے وِچ جس نے ایہناں نوں پیدا کیتا تے قائم رکھیا ہویا ہے۔ اوہ کسے پکے نظام وِچ شروع توں چل رہے ہن۔ ہین چلدے پئے ہن۔ اتے ہمیشہ اپنے مالک رب دے حکم دے ادھین چلدے رہن گے۔ اس لئی اے ساری کائنات سورج۔ چند۔ زمین۔ درخت وغیرہ اپنے بنانے والے رب دے مسلمان ہن۔ یعنی کہ اُس دے حکم نوں خوشی نال پورا مندے ہن۔ اُس دے حکم وِچ رہ کے اُس دا بھاناں مِٹھا کر کے مندے ہن۔ اتے اللہ دے اس نظام نے کوئی شک نہ کر کے اس نوں ایمان آکھدے ہن۔ مطلب کہ جو اللہ دوں حکم ملے۔ اُس نوں مِٹھا من کے اپنے پورے جوش اور جذبے نال بنا کسے شک دے پورا کر کے زندگی وِچ ڈھالنا۔

" رب دی رضا نوں منن توں اِسلام آکھدے ہن تے اِسلام نوں منن والے یعنی رب دا بھاناں مِٹھا منن والے نوں مسلمان مسلم آکھدے ہن۔ ایسے اس طرح گوربانی وِچ لکھیا ہے۔

تیرا کیا میٹھا لاگے

ہر نام پدارتھ نانک مانگے

(سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ ۳۹۴)

گوربانی تے مسلمان

گوربانی وچ مسلمان لفظ بہت باری ورتیا گیا ہے۔ بابے نانک نے فرمایا ہے۔ کہ مسلمان اوہ ہن جو رب دی رضا سر متھے تے من کے آیا۔ خود سی گوا دیندے ہین۔ اتے ساریاں جیا جنت (انسان۔ حیوان۔ پرندے) نے رحم دی نظر کردیاں ہویاں خلقت دا بھلا منگدے ہن۔

رب کی رجائے متھے سر اوپر۔ کرتا مننے آپ گواوے (شبد نمبر ۲ صفحہ ۱۴۱ اپی)

تا نانک سرب جیا جھہ رحمت ہوئے تا مسلمان کہاوے

بابے نانک دا اُچلا کلام جپ جی صاحب ہے۔ جو سری گورو گرنتھ صاحب وچ پہلی بانی آندی ہے۔ اس بانی وچ پہلا سوال دا جواب جو گورو نانک دیوجی نے دتا ہے۔ پہلی پوڑی وچ ایج لکھیا ہے۔

کِو سچیارا ہوئیے کِو کوڑے تُٹے پال

اس دا جواب اگلی سطر وچ دتا ہے۔

حکم رضائیں چلنا نانک لکھیا نال

اس توں صاف ظاہر ہندا ہے۔ کہ جیہڑے وی پیر پیغمبر نوں رب دنیا وچ بھیجدا ہے۔ اوہ ایتھے انساناں نوں آکھے اودے حکم وچ رہ کے بھاناں مٹھا منن لئی آکھدے ہن۔ سوچ اس حکم تے بھلاتے نوں مٹھا کرکے منن دی جاچ سکھدا ہے۔ اس نوں پنجابی زبان وچ سکھ کہندے ہین۔ اُدیر دسے انوسار عربی زبان وچ

اُس نوں مسلم کہندے ہن سو گلاب دا پھُل گلاب ہی رہندا ہے چاہے
اوسنوں کسے نام نال پکاریئے۔ گوربانی وِچ اوہ سارے انسان
جو رب دے بھانے وِچ رہندے ہن۔ اوہ رب دے دھرمی جیو ہن
چاہے اوہناں نوں دُنیا دی کسے مذہب دے نام نال پکار دیئے۔
اوہناں دی صفتاں والی خوشبو اکو ہی ہندی ہے۔

مسلمان موم دل ہووے
انتر کی مل دل تے دھووے

(شبد نمبر ۲۰ صفحہ سری گورو گرنتھ صاحب ۱۰۸۳)

حضرت نانک دیو جی نے ایہہ پہلے چار شبداں توں (صفحہ ۱۴۰-۱۴۱ سری گرنتھ صاحب)
سلطانپور لودھی ضلع کپورتھلہ بیئں ندی وِچ ٹبکی مار کے
تین دن اپنے خدا دے دربار وِچ رہ کے اوتھوں رحمتاں لے کے انسان
وِچوں حیوانی تے شیطانی فطرت توں کڈھ کے بندے بنان لئی تے
ایہناں بھلے ہوئے بندیاں نوں رب دی بندگی کراؤن دا حکم لے
کے آئے۔ تاں سلطانپور دے نواب دولت خاں تے ایتھوں دے
قاضی صاحب نوں سب توں پہلے اپدیش دے کے اوہناں نوں پکا بندہ
مسلمان بنن دی سکھیا دتی۔ تے رب دے سکھ بنایا۔

نماز دِل نوں پڑھو

اُس وقت نواب صاحب تے قاضی جی نال گلاں کردیاں شام
دی نماز پڑھن دا وقت ہو گیا سی۔ تے قاضی جی نے بابا نانک نوں
اوہناں نال جا کے نماز مسجد وِچ پڑھن لئی کیہا۔ تاں پیر نانک نے
نواب صاحب تے قاضی جی نال نماز پڑھن گئے۔ نواب صاحب تے

سبحان تیرا ... گورو / اک اونکار / بسم اللہ / اللہ البشور تیرا نام

قاضی جی نے عام روائتاں دے انگوں باہروں نماز پڑھنی
شروع کر دتی - پر دل توں ناں پڑھی - نماز ختم ہون توں نواب
صاحب نے پچھیا - کہ نانک توں ساڈے نال نماز کیوں نہیں
پڑھی - تاں بابے نانک نے جواب دتا - کہ نواب صاحب تہاڈا من
نماز پڑھدیاں قندھار وچ گھوڑیاں خریدن دی سوچ کردا سی
تے قاضی صاحب ہوریں اپنی نویں سوئی ہوئی گھوڑی دی بچھیری
دا خیال کردے پئے سن - کہ متاں بچھیری بیہڑے دی کھوئی
وچ ناں ڈگ پوے - ایہہ سن کے نواب صاحب تے قاضی صاحب
بڑے شرمندے ہوئے - کہ بابے نانک نے دل توں نماز پڑھن
لئی کیہا - ہر مسلمان توں ہر انساں نوں جو رب دی رضا وچ
رہندا ہے - اُس نوں ایہہ نمازاں پڑھ کے عمل کرنا چاہیدا ہے

پہلا سچ - حلال دوئے - تیجا خیر خدائے
چوتھی نیت راس من پنجویں صفت ثناء
کرنی کلمہ آکھ کے تاں مسلمان سدائے
(شبد نمبر ۳ صفحہ ۱۴۱)

سلوک محلہ ۱ (پہلا)

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۱۴۰-۱۴۱

(1)

مہر مسیت صِدق مُصلا حق حلال قرآن
سرم سُنت سیل رو جا ہوہ مُسلمان
کرنی کعبہ سچ پیر کلمہ کرم نواج
تسی سا تس بھاوسی نانک رکھے لاج ۔ ۱۔

رحم اپنی مسیت ۔ بھروسے نوں مُصلا ۔
سچائی تے جائز نوں اپنا قران
سنت حیا دی ۔ روزہ بھلمانسی دا بنا تاں
توں مسلمان ہو جائے گا ۔
اچھے چال چلن نوں اپنا کمہ
سچائی نوں رہبر اتے نماز بنا
تسبیح اوہ جو اُس نوں چنگی لگے ۔
ہے نانک اس طرح صاحب تیری عزت
رکھ لویگا ۔

محلہ ۱ (پہلا)

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۱۴۱

(2)

حق پرایا نانکا اُس سُور اُس گائے
گُور پیر حاما تا بھرے جاں مُردار نہ کھائے
گلی بہشت نہ جائیے چھُٹے سچ کمائے
مارن پاہ حرام مہہ ہوئے حلال نہ جائے
نانک گلی کُوڑی ای کُوڑ پلے پائے (2)

پرائی جائز چیز تے اپنا حق جتلانا مُسلمان
واسطے سُور تے ہندو واسطے گاں برابر ہے
گورو اتے پیغمبر تد ہی ضمانت دین گے جد
انسان دوسرے کا حق نہ کھا دے
صرف گلاں نال انسان سورگ نہیں جاندا
چھٹکارا صرف سچ دی کمائی کر کے ہی ہے
ناجائز خوراک وِچ مصالحہ پاون نال جائز
نہیں ہو جاندا ۔
ہے نانک جھوٹھیاں گلاں نال صرف جھوٹھ ہی ملدا ہے

ستگور ہے ۔ واہگورو ۔ اک اونکار ۔ بسم اللہ / اللہ ایشر نہیں [illegible]

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۱۴۱

محلہ ۱ (پہلا) (3)

پنج نواجاں وکھت پنج پنجاں پنجے ناؤ
پہلا سچ حلال دوے تیجا خیر خدائے

پنج نمازاں دے پنج وقت اتے پنج ہی نام ہن پہلی سچائی، دوجی ایمان دی کمائی، تیسری رب دے نام تے خیرات

چوتھی نیت راس من پنجوی صفت ثناء
کرنی کلمہ آکھ کے تاں مسلمان سدائے
نانک جے تے کوڑ آر کوڑے کوڑی پائے (3)

چوتھی پاک نیت تے دل پنجویں خدا دی صفت

نیک عملاں دا کلما پڑھ اتے تد ہی اپنے آپ نوں مسلمان کہا۔
ہے نانک ہنیں تاں جتنے جھوٹھے ہن اُنہاں دے پلے جھوٹھ ہی پئے گا

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۱۴۱

سلوک محلہ ۱ (پہلا) (4)

مسلمان کہاون مشکل جاں ہوئے تا مسلمان کہاوئے
اول اول دین کر مٹھا مسکل مانا مال مساوئے
ہوئے مسلم دین مہانے مرن جیون کا بھرم چکاوئے
رب کی رجائے منے سر اوپر کرتا منے آپ گواوئے
تا نانک سرب جیا مہر رحمت ہوئے تا مسلمان کہاوئے

مسلمان کہاونا مشکل ہے۔ جے کد بندہ اصل وچ اس طرح دا ہووے تد اوہ اپنے آپ نوں مسلمان کہالوے۔
پہلا اوہ اللہ دے بھگتاں دے ایمان نوں مٹھا کر کے جانے۔ اپنی دولت دے گھمنڈ نوں ریتی نال کھرچے ہوئے دی طرح میٹ دیوے
پیغمبر دے مت دا سچا مرید ہو کے۔ موت تے زندگی دے وہم نوں دور کرے
رب دے حکم نوں منے اتے اسدی عبادت کرے اتے اپنا غرور چھڈ دیوے
پھر ہے نانک جے کر اوہ اللہ دے تمام جیاں اوپر رحم کرے تد ہی اوہ مسلمان آکھیا جائے گا

۱۵

(5) سلوک محلہ ۱ (پہلا)

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۴۶۵

مسلماناں صفت شریعت پڑھ پڑھ کرہ بچار

مسلمان اسلامی شرع دی تعریف کردے ہن اتے اس نوں پڑھ کے اس دی وچار کردے ہن

بندے سے جے پوہ وچ بندی دیکھن کو دیدار

اُنہاں دے خیال وچ خدا دے بندے اوہ ہن جو خدا دا دیدار کرن دی خاطر شرع دی قید وچ پے جاندے ہن۔

(6) آسا شری کبیر جیو

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۴۸۰

ہم مسکین خدائی بندے تمرا جس من بھاوے

میں تیرا عاجز غلام ہاں تے میرے مالک تیری صفت میرے من نوں چنگی لگدی ہے

اللہ اول دین کو صاحب جور نہیں پھرماوے (۱)

وڈا صاحب۔ دُنیا توں پہلا اتے غریباں دا مالک زور اور ظلم کی اجازت نہیں دیندا۔

قاضی بولیاں بن نہیں آوے (۱) رہاؤ

ہے قاضی اس مالک اگے جوابدی بندی نہیں۔ ٹھہرا

روجا دھرے نواج گذارے کلمہ بھیست نہ ہوئی

روزہ رکھن۔ نماز پڑھن تے کلمہ پڑھن نال تو بہشت نہیں جا سکدا۔

ستر کعبہ گھٹ ہی بھیتر جے کر جانے کوئی (2)

تیرے دل اندر ہی کعبہ ٹکیا ہویا ہے۔ پر جے کد کوئی سمجھ لوے

نواج ہوئی جو نیاؤ بچارے کلمہ عقلہ جانے

انصاف کرنا ہی نماز ہے تے رب دا گیان کلمہ ہے

پانچوں مسں مصلہ بچھاوے تب تو دین پچھانے (3)

پنج خواہش نوں مار کے نماز دی پھوڑی دا بچھاونا بچھاوے تد توں دین نوں سمجھے گا

خصم پچھان ترس کر جیہ مہ مار منی کر پھیکی

اپنے مالک نوں سمجھ اتے اس دا ڈر اپنے دل وچ رکھو۔ اپنے گھمنڈ نوں مار کے نکما کر دے

آپ جنائے اور کو جانئے تب ہوئے بھست سریکی (4) — اپنی طرح ہاتیاں نوں جان تد تو بہشت دا حصہ دار ہو جائے گا۔

ماٹی ایک بھیکھ دھر نانا تاں مہ برہم پچھانا — مٹی ایکو ہی ہے۔ پر اس نے کئی روپ بنائے ہن۔ ہیں انہاں ساریاں وچ اپنے مالک نوں جاننا نے پچھانیا ہے۔

کہئے کبیر بھست چھوڈ کر دوجق سیو من مانا — کبیر بس تیرا بہشت چھوڑ کے اپنا دل دوزخ نال جوڑ لیا ہے۔

(5-4-17)

آسا کبیر جی (7)

سری گورو گرنتھ صاحب
صفحہ نمبر ۴۸۳

روزہ دھرئے منادئے اللہ سوادت جیہہ سنگھارئے — تو خدا نوں خوش کرن واسطے روزہ رکھدا ایں تے اپنے سواد واسطے جیہ نوں مار دا ایں

آپا دیکھ اور نہی دیکھے کاہے کو جھکھ مارئے (1) — تو اپنے فائدہ نوں ٹوھیان وچ رکھدا ایں پر دوسرے دے فائدہ نوں نئیں دیکھیندا۔ اح تو اویں جھکھ ماردا اں۔

قاجی صاحب ایک توہی مہ تیرا سوچ بچار نہ دیکھئے — قاضی صاحب تیرا مالک تیرے اندر ہی ہے پر تو خیال کرکے اُس نوں دیکھدا نہیں

خبر نہ کرد دین کے بورے تاتے جنم الیکھئے — ہے مذہب دے دیوانے تو اس دا پتہ نئیں کر دا تیرا جنم فضول جا رہیا ہے۔

ساچ کتیب بکھانئے اللہ نار پرکھ نیں کوئی (رہاؤ) — قرآن شریف ٹھیک فرما رہا ہے کہ اللہ سچا ہے، تے اوہ نہ زنانی ہے اتے نہ مرد۔

پڈھے گنے تا ہی کچھ بورے جو دل مہ خبر نہ ہوئی (2) — ہے بھولے بندے جے کد تیرے دل وچ سوجھ پیدا نہیں ہوئی تا پڑھن یا وچار دا کوئی فائدہ نہیں

اللہ غیب سگل گھٹ بھیتر ہرئے لیو بچاری — رب ہر اک دے اندر چھپیا ہے اپنے دل اندر وچار کر

ہندو ترک دو ہوں مہہ ایکئے کہے کبیر پکاری — اوہ خدا ہر ہندو اتے مسلمان دے وچ وس رہا ہے اح کبیر پکار کے کہہ رہا ہے۔

(3-7-29)

سبحان اللہ - واہگورو / اک اونکار - بسم اللہ / اللہ ابنو و تیرا نام

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۴۸۸

آسا شیخ فرید جیؤ کی بانی (8)

اک اونکار ست گور پرشاد

دِلوں محبت جِن سے ای سَچیا

جِن مَن ہور مُکھ ہور سے کانڈھے کچیا (1)

رَتّے عشق خدائے رنگ دیدار کے

وِسرِیا جِن نام تے بھوئے بھار تھئے

رکھ آپ لئے لڑ لائے در درویش سے

تن دھن جنیندی ماؤ آئے سفل سے (2)

پروردگار اَپار اَگم بے انت تو

جِنا پچھاتا سچ چُما پیر موں (3)

تیری پناہ خدائے تو بخشندگی

شیخ فریدے خیر دیجئے بندگی (4)

ادہی جیو سچے ہن جہناں دا اُس سچے نال دِلوں پیار ہے جہناں دے دِل وِچ کچھ ہور تے منہ وِچ کچھ ہور اے اوہ جھوٹھے کہے جاندے ہن۔ جو خدا دے پیار وِچ رنگے ہوئے ہن اوہ اسدے درشن نال خوش کِھڑ دے ہن، جہناں نوں رب بھول گیا اوہ زمین تے اک بوجھ ہن۔ ٹھہراؤ

جہناں نوں خدا اپنے نال جوڑ لیندا ہے اوہی اس دے دروازے دے اصلی منگتے ہن۔ اُنہاں دیاں ماتا واں جہناں نے اُنہاں نوں جنم دتا اے تے دنیا وِچ انہاں دا آونا مبارک ہے۔

(2) ہے میرے پالن ہار۔ بے حد۔ پہنچ توں دور اتے بے انت۔ جہناں نے حق نوں پچھان لیا ہے میں اُنہاں دے پیر تے منہ چُم لواں۔

فرید جی کہندے ہن ہے میرے خدا۔ میں تیری پناہ منگدا ہاں کیونکہ تو بخشنہار ہے تو مینوں بندگی دی بھیکھ دے

آسا شیخ فرید جیؤ !

سری گورو گرنتھ صاحب ۔ صفحہ نمبر ۴۸۸

بولے شیخ فرید پیارے اللہ لگے
اہ تن ہوسی خاک نمانی گور گھرے (1)

شیخ فرید کہندا اے ہے پیارے خُدا دی بندگی
چ لگ کیونکہ اہ جسم مٹی ہو جائے گا۔ اتے
اسدا واسا غریب قبر وچ ہوئے گا۔

آج ملاوا شیخ فرید ٹاکم کونجڑیاں
منہ مچندڑیاں ۔ ۱ ۔ رہاؤ ۔

شیخ فرید توا ج اپنے خدا نوں مل سکدا ایں جے
کہ توا اپنی خواہشات رُوپی کونجا نوں روک
لیوے جو تیرے من نو چنچل کر دیا ہن۔ ٹھہراؤ

جے جانا مر جایئے گھم نہ آیئے
جھوٹھی دنیا لگ نہ آپ ونجایئے (2)

جے کدیں جاندا کہ ہیں مر جانا ہے تے دوبارہ
دنیا وچ نہیں آؤنا تاں جھوٹھی دُنیا نال پیار
پا کے اپنے آپ نوں برباد نہ کردا۔

بولئے سچ دھرم جھوٹھ نہ بولئے
جو گورو دسے واٹ مُریدا جولئے (3)

اپنے ایمان نال سچ آکھ تے جھوٹھ نہ بول
اتے مرید نو اپنے گورو دے دسے راہ
تے ترنا چاہی دا ہے۔

چھیل لنگھدے پار گوری من دھیری آ
کنچن ونے پاسے کلوت چیر آ (4)

نوجوانا نوں پار لنگھدے دیکھ کے نوجوان
لڑکیاں نوں حوصلہ ہُندا اے ۔ جو سونے دی جھلک
دل دیبان کردے ہن اوہ آرے نال چیرے جاندے ہن

شیخ حیاتی جگ نہ کوئی تھر رہیا
جس آسن ہم بیٹھے کیتے بیس گیا (5)

ہے شیخ کسے انسان دی زندگی اس دُنیا وچ ہمیشہ
نہیں رہندی ۔ جس جگہ تے آج اسی بیٹھے ہاں
اتھے کئی بیہہ کے چلے گئے ۔

کتک کونجاں چیت ڈؤ ۔ ساون بجلیاں
سیالے سوہندیاں پر گل باہڑیاں (6)

جس طرح کتک دے مہینے وچ کونجا، چیت وچ جنگل دی
اگ ۔ ساون وچ بجلیاں دسدیاں ہن ۔ سردی وچ جس
طرح عورت دیاں باہاں اپنے مرد دی گردن وچ چلدے
اسے طرح ہی انسانی جسم چلے جان گے ۔ اپنے دل اندر
سوچ سمجھ لے ۔ انسانی جسم بنن وچ چھ ماہ لگدے ہن
پر بھوڑن لگیاں ایک کھن

چلے چلن ہار وچارا لے منو
گنڈھیدیاں چھے ماہ تڑندیاں ہک کھنو (7)
جمی پچھے آسمان فریدا کھیوٹ کن گئے
جالن گوراں نال الاہے جیئہ سہے (8-2)

فرید زمین آسمان نوں پچھدی اے کہ ملاح کدھر چلے گئے
کئی سڑ گئے تے کئی قبراں وچ پئے ہن پر روحاں
مالک دیاں جھڑکاں سہار رہیاں ہن

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۶۶۲

(15)

دھناسری محلہ ۔ ۱ (پہلا)

کائیا کاغذ من پروانا سر کے لیکھ نہ پڑھے ایانا

درگیہ گھڑیئے تینے لیکھ، کھوٹا کام نہ آوے ویکھ (۱)

نانک جے وِچ رُپا ہوء ۔ کھرا کھرا آکھے سبھ کوء ۔ رہاؤ

قاضی کوڑ بول مل کھائے ۔ برہمن ہناوے جیا گھاء

جوگی جُگت نہ جانے اندھ ۔ تینے اجاڑے کا بندھ ۔2۔

جوگی جو جُگت پچھانے ۔ گور پرشادی ایکو جانے

قاضی سو جو اُلٹی کرے ۔ گور پرشادی جیوت مرے

سو برہمن جو برہم بچارے

آپ ترے سگلے کُل تارے ۔3۔

دانشمند سوئی دِل دھووے

مسلمان سوئی مل کھووے

پڑھیا جو جھے سو پروان

جِس سِر درگیہ کا نیسان ۔4۔ 5۔ 7۔

جسم کاغذ تے من اُس اُتے لکھیا حکم ہے ۔ پر بیوقوف اپنی لکھی قسمت نوں نہیں سمجھدا ۔

درگاہ وِچ تین قسم کے لیکھ لکھے جاندے ہن برا فعل اُتے کھوٹے کم نہیں آوندا ۔

جے کر اس وِچ چاندی ہووے تے تا سب کوئی آکھینگا ایہہ تاں سچا تے سُچا ہے ۔ ٹھہراؤ

قاضی جھوٹھ بول گند کھاندا ہے ۔ برہمن اشنان کرواتے جیو مار دا ہے

اندھا جوگی بندگی دا راستہ نہیں جاندا ۔ اِہ تینوں ہی بربادی دا سبب ہن

جو جوگی خدا دی بندگی کا راستہ جان دا ہے وہ رہبر دی مہر نال اِک خدا نوں جان دا ہے

سچا قاضی صرف اوہ ہے جو دُنیا ولوں منہ موڑ لیندا ہے تے رہبر دی مہر کر کے جینودے جی مریا رہندا ہے ۔

برہمن صرف اوہ ہے جو برہم دی وچار کردا ہے اوہ خود بچ جاندا ہے تے اپنی تمام پیڑھیاں بچا لیندا ہے ۔

عقلمند اوہ ہے جو اپنا من صاف کر لیندا ہے اوہ خود بچ جاندا ہے تے اپنی تمام پیڑھیاں بچا لیندا ہے ۔

جو پڑھ کے عمل کردا ہے اوہ قبول ہو جاندا ہے ایسا اوہی کر سکدا ہے جس دے متھے دے دربار دی مہر ہے ۔

اُتے خدا

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر ۷۲۱ -

راگ تلنگ محلہ ۱ (پہلا) گھر I (پہلا) (۱۱)

اِک اُونکار سَت نام کرتا پُرکھ نِرکھَؤ نِرؤیر
اکال مُورت اجُونی سے بھنگ گور پرشاد
یک عرض گفتم پیش تو - در گوش کُن کرتار
حقا کبیر کریم تو بے عیب پروردگار - ۱ -

خدا اک ہے اُسدا نام سچا ہے - اوہ دُنیا نوں پیدا کرن والا - اوہ نِڈر - کسے دا دشمن نہیں - اُسدی ہوند ہمیشہ رہن والی ہے اوہ پیدا نہیں ہوندا - خود نور ہے پیغمبر دی مہر نال ملدا ہے -
وہے میرے مالک میں تیرے اگے ایک عرض کرداہاں سُن تُو سچا وڈا - رحم کرن والا بے عیب تے پرورش کرن والا ہے -

دُنیا مقام فانی عقیق دِل دانی
مم سر کُوئے عزرائیل گرفت دِل ہیچ نادانی - رہاؤ
زن پسر پدر برادراں کس نیس دستینگہ
آخر بیا فتم کس ندارد چوں شود تکبیر - 2 -

دنیا فانی ہے اس حقیقت نوں دل وچ سچ کر سمجھ لے
موت دے فرشتے نے میرے سر دے والاں تو پھڑیا ہویا ہے پر مینوں ذرا پتہ نیں - سمجھ اُو -
زنانی - لڑکے - باپ اتے بھرا دچوں کسے نے کبھی میرا ہتھ نیں پکڑنا -
آخر جد میں ڈِگ پوانگا اتے اخیرلی التجا دا وقت آوے گا تد کوئی بھی مینوں بچان والا نیں ہوئیگا

شب روز گشتم در ہوا کردیم بدی خیال
گاہے نہ نیکی کار کردم مم ایں چنیں احوال - 3 -

رات دن میں لالچ اندر بھٹکدا اتے برا خیال کرداہاں
میں کدے کبھی چنگے عمل نہیں کیتے اس طرح دی میری زندگی ہے -

بدبخت ہمچو بخیل غافل بے نظر بے باک
نانک بگوید جن تُرا تیرے چاکراں پا خاک - 4.1 -

میں بدقسمت - کنجوس ، بے سمجھ - بے شرم اتے تیرے ڈر تو بغیر ہاں
نانک جی کہندے ہن میرا تیرا لوکاں تے تیری بندگی کرن والیاں دے پیرا دی خاک ہاں -

تلنگ محلہ ۵ (پنجواں) گھر (پہلا) (12)

اِک اونکار سَت گور پرشاد
خاک نور کردنگ عالم دنیائے
آسمان زمین درخت آب پیدائش خُدائے ۔1۔
بندے چشم دیدنگ فنائے
دنیا مردار خوردنی غافل ہوائے
رہاؤ۔ غیبان حیوان حرام کُشتی مردار بخورائے
دِل قبض قبضا قادر دوزخ سزائے ۔2۔
ولی نعامت برادرا دربار ملک خانائے
جب عزرائیل بستنی تب چہ کاربدائے ۔3۔
حوال معلوم کردنگ پاک اللّٰہ
بگو نانک ارداس پیش درویش بندا

خدا اِک ہے۔ سچے گورو دی مہر کرکے مِلدا ہے
مٹی وِچ اپنا نور پا کے خدا نے دنیا پیدا کیتی۔
آسمان۔ زمین۔ درخت تے پانی اُسدے
بنائے ہن۔

ہے انسان جو اکھ دیکھدی ہے اوہ فانی ہے
دنیا مردار کھان والی اتے رب توں بے خبر تے
لالچی ہے۔

ٹھہراؤ۔ بھوت تے جانور دی طرح نہ مارن والے
نوں ماردی تے مُردے نوں کھاندی اے
اپنے دِل نوں قابو کر نئیں تا خدا پکڑ کے دوزخ
وِچ سزا دیویگا۔
سر پرست نعماتاں۔ بھرا۔ کچہریاں۔ زمین
تے گھر مینوں دس جدموت دا فرشتہ آکے پھڑے
گا تیرے کس کم آن گے۔

میرا پاک مالک تیری حالت نوں جاندا ہے
ہے نانک تو پاک انسان اگے عرض کر کہ تینوں
صحیح راستہ دسن۔

سری گورو گرنتھ صاحب ۔ صفحہ نمبر ۷۲۴

تِلنگ محلہ ۔ ۵ ۔ (پنجواں) گھر تیجا [13]

مہروان صاحب مہروان صاحب میرا مہروان

جیئہ سگل کو دے دان ۔ ۱ ۔ رہاؤ

توکاہے ڈولہہ پرانیا

تُدھ راکھے گا سرجن ہار

جن پیدائش توکیا سوئی دے آدھار ۔ ۱ ۔

جن اُپائی میدنی سوئی کردا سار

گھٹ گھٹ مالک دلاں کا سچّا پروردگار ۔ 2 ۔

قُدرت قیم نہ جانیئے وڈا وے پرواہ

کر بندے تو بندگی جیچر گھٹ مہ ساہ ۔ 3 ۔

تو سمرتھ اکت اگرچہ جیؤ پنڈ تیری راس

رحم تیری سُکھ پائیا سدا نانک کی ارداس ۔ 4 ۔

مہروان ۔ مہر کرن والا میرا مالک ۔ میرا مالک مہر والا

اوہ سارے جیوانوں بخشش کردا اے

ہے انسان تو کیوں ڈولدا ہے ۔ تیری مالک رکھیا کرے گا

جس نے تینوں جنم دِتا ہے اوہ کھان واسطے بھی دیئے گا ۔

جس نے دنیا بنائی ہے اوہ ہی اُسدی سنبھال کردا ہے ۔

اوہ ہر اک دل دا مالک سچا پالن ہار ہے

اُسدی بے پناہ طاقت ہے اوہ بہت وڈا تے بے مُحتاج مالک ہے ۔

ہے بندے جدتک تیرے جسم وِچ ساہ باقی ہے تو اُسدی عبادت کر ۔

تو ساریاں طاقتاں دا مالک ۔ بیان تو باہر ۔ پہنچ تو پرے ۔ میرا دل تے جسم تیرا ہے ۔

نانک تیرے اگے عرض کردا ہے کیونکہ تیری رحمت کرکے سُکھ پاوندا ہاں ۔

سری گورو گرنتھ صاحب ۔ صفحہ نمبر ۷۲۴

تلنگ محلہ ۵ (پنجواں) گھر ۔ تیجا (14)

کرتے قدرتی مستاق

دین دنیا ایک توہی سبھ خلق ہی تے پاک

رہاؤ۔

کھن ماہہ تھاپ اُتھاپدا آچرج تیرے روپ

کون جانے چلت تیرے اندھیارے مہہ دیپ ۔1۔

خود خصم خلق جہان اللہ مہروان خدائے

دنس رین جے تدھ آرادھے سو کیو دوجک جائے ۔2۔

عزرائیل یار بندے جس تیرا آدھار

گنہ اس کے سگل عافو تیرے جن دیکھہ دیدار ۔3۔

دنیا چیز فی الحال سگلے سچ سُکھ تیرا ناؤ

گورمل نانک بوجھیا سدا ایکس گاؤ ۔4۔4۔

ہے پیدا کرن والے تیری قدرت نوں دیکھ کے میں تیرا عاشق ہو گیا ہاں۔

صرف توہی بیرا روحانی تے دنیاوی مالک ہے اے خدا تو تمام دنیا توں وکھرا ہے۔

ٹھہراؤ۔

ایک کھن وچ بنا وندا تے ڈھاندا ایں ۔ تیرا روپ عجیب ہے۔

تیریاں کھیلاں نوں کون جاندا ہے ۔ تو اندھیرے وچ چانن اے

میرے مہربان خدا تو آپ ان مخلوقات دا تے دنیا دا مالک ہے۔

جو دن رات تیری بندگی کردا ہے اوہ دوزخ کیوں جائے گا۔

موت دا فرشتہ اُسدا دوست ہے جس نوں تیرے نام دا آسرا ہے۔

اسدے گناہ معاف ہو جاندے ہن اتے اوہ لوکر تیرا دیدار دیکھ لیندا ہے۔

دنیا دیاں تمام چیزاں صرف عارضی ہن سچا سکھ صرف تیرے نام وچ ہے۔

ہے مالک ۔ گورو نوں ملکے نانک نے تینوں سمجھ لیا ہے اتے صرف تیریاں صفتاں ہی گاؤندا ہے۔

تلنگ محلہ ۵ (پنجواں) (15)

میراں دانا دل سوچ
محبتِ من تن بسے
سچّ ساہ بندی موچ - رہاؤ۔
دیدنِ دیدار صاحب کچھ نہیں اس کا مول
پاک پروردگار تو کھدُ کھسم وڈّا اَقول -۱-
دستگیری دِہ دلا در تو ہی تو ہی ایک
کرتار قدرت کرن خالق نانک
تیری ٹیک - 2-5-

ہے میرے سیانے دوست اپنے دل وچ ہمیشہ سوچ -
بیڑیاں کٹن والے سچے مالک نوں پیار نال اپنے دل تے جسم وچ وسا - ٹھہراؤ -

خدا دے درشن دیکھن دا مُل پایا نہیں جا سکدا -

تو پاک پالن ہار - بہت وڈا تے لاثانی مالک ایں

میری مدد کر بہادر مالک کیونکہ صرف توہی اُتے تو ہی اے

مینوں پیدا کرن والے مالک اپنی طاقت کر کے تو دُنیا پیدا کیتی اتے تو ہی نانک دا آسرا ایں -

سری گورو گرنتھ صاحب۔ صفحہ نمبر ۷۹۴

راگ سوہی بانی شیخ فرید جی کی

(16)

اک اونکار ست گور پرشاد

تپ تپ لوہ لوہ ہاتھ مروڑ
باول ہوئی سو سوہ لوڑوں
تے سہہ من مہہ کیا اوس۔ مجھ اوگن سہ ناہی
دوس -۱-

تے صاحب کی میں سار نہ جانی
جوبن کھوہ پاچھے پچھوتانی۔ رہاؤ۔

کالی کوئیل تو کت گن کالی
اپنے پریتم کے ہو برہے جالی۔
برہ بہوں کتہ سکھ پاء
جا ہوا کرپال تا پربھو ملاء -2-

ودھن کھوہی مندھ اکیلی
نہ کوئی ساتھی نہ کو بیلی
کر کرپا پربھ سادھ سنگ میلی -3-
واٹ ہماری کھری اڈینی
کھنی رہ تکھی بہت پیٹی نی
اس اوپر بنئے مارگ میرا۔
شیخ فریدا پنتھ سمار سویرا۔ -4-1-

خدا صرف اک ہے۔ سچے گورو دی مہر نالی اوہ ملدا ہے۔
سڑدی سڑدی تے کوندی ہوئی میں اپنے ہاتھ مروڑ دی ہاں تے اپنے مالک نوں لبھدی ہوئی میں پاگل ہو گئی ہاں ہے مالک اپنے دل وچ تو میرے نال غصے ہیں۔ میرے وچ بدیاں ہن اس واسطے میرے مالک دا اس وچ کوئی قصور نہیں۔ میرے مالک میں تیری قدر نہیں جانی اپنی جوانی گوا کے بعد وچ پچھتاندی ہاں۔ ٹھہراؤ۔

ہے کوئیل تو کہڑیاں گلاں کر کے کالی ہو گئی ایں۔ تے کوئیل جواب دندی ہے کہ میرے پیارے دے وچھوڑے نے مینوں ساڑ کے کالی کر دتا ہے۔

اپنے خصم بغیر اوہ کس طرح آرام پا سکدی اے جد مالک مہربان ہو جاندا اے تاں اوہ مینوں اپنے نال میل لیندا ہے۔
دنیا روپی کھوہ وچ اکلی زنانی دکھ بھوگ رہی اے اس دا نا کوئی ساتھی تے نا کوئی بیلی ہے

خدا نے مہر کر کے اچھے بندگی والے بندے دا ساتھ بنا دتا۔ جد میں مڑ کے دیکھدا ہاں تاں خدا نوں، اپنا مددگار دیکھدا ہاں۔
ساڈا رستہ بڑا مشکل ہے۔ اہ تلوار نالوں تکھا تے بہت تنگ ہے
اس اوتے ساڈا رستہ ہے۔ ہے شیخ فرید جلدی اس رستے دی سنبھال کر (یعنی چھوٹی عمر وچ بندگی شروع کر دے)

اتے

سری گورو گرنتھ صاحب ۔ صفحہ نمبر ۸۸۵

رام کلی محلہ ۔ ۵ (پنجواں) [17]

کوئی بولے رام رام کوئی بولے خداء
کوئی سیوے گسئیا کوئی الآہ ۔1۔

کوئی مالک نوں رام رام تے کوئی خدا کہندا اے ۔ کئی اسنوں گوسائیں تے کوئی اللہ کر کے من دا ہے ۔

کارن کرم کریم ۔ کرپادھار رحیم ۔ رہاؤ۔

اوہ سب وجوہات دی وجہ اتے کرم کرن والا ہے اوہ مہر اتے رحمت کرن والا ہے ۔ ٹھہراؤ۔

کوئی ناوے تیرتھ کوئی حج جاء
کوئی کرے پوجا کوئی سر الواء ۔2۔

ہندو تیرتھیاں دے اشنان کردے ہن تے مسلمان حج واسطے مکہ جاندے ہن ۔ کئی ہندو پوجا کردے ہن کئی مسلمان مسلمانی طریقے نال سر جھکاندے ہن

کوئی پڑھے بید کوئی کتیب
کوئی اوڑھے نیل کوئی سپید ۔3۔

کوئی وید پڑھدا ہے تے کوئی مذہبی کتاباں پڑھدا ہے کوئی نیلے رنگ دے تے کوئی سفید کپڑے پاوندے ہن ۔

کوئی کہے ترک کوئی کہے ہندو
کوئی باچھے بہیت کوئی سرگندو ۔4۔

کوئی اپنے آپ نوں مسلمان تے کوئی اپنے آپ نوں ہندو کہاوندا ہے ۔ مسلمان بہشت تے ہندو سورگ دی اچھیا رکھدا ہے ۔

کہہ نانک جن حکم پچھاتا
پربھ صاحب کا تن بھید جاتا ۔5۔9۔

ہر گورو نانک جی کہندے ہن کہ جس نے مالک دے حکم نوں سمجھ لیا ہے ۔ اصل وچ اس نے ہی مالک دے بھید نوں سمجھیا ہے ۔

سری گورو گرنتھ صاحب - صفحہ نمبر - ۸۹۶-۹۷

رام کلی محلہ ۵ (پنجواں) [۱۸]

کارن کرن کریم ۔ سرب پرتپال رحیم
الاہ الکھ اپار ۔ خود خدا وڈ بیشمار ۔۱۔
اوں نمو بھگونت گسائی ۔ خالق رو رہیا سرب ٹھائی
۱۔ رہاؤ۔
جگن ناتھ جگ جیون مادھو
بھو بھنجن رد ماہ ارادھو
رکھی کیس گوپال گوبند ۔ پورن سرب تر مکند ۔2۔
مہروان مولا تو ہی ایک ۔ پیر پیکانبر شیخ
دلا کا مالک کرے حاک ۔ قرآن کتیب تے پاک ۔3۔
نارائن نرہر دئیال ۔ رمت رام گھٹ
گھٹ آدھار
باسدیو بست سبھ ٹھاۓ
لیلا کچھ لکھی نہ جاۓ ۔4۔
مہر دئیا کر کرنے ہار بھگت بندگی دیہہ سرجنہار
کہو نانک گور کھوۓ بھرم
ایکو اللہ پار برہم ۔5۔ 34۔ 45۔

صاحب تمام وجوہات دی وجہ اتے مہربان مالک سب دا پالن ہار ہے
خدا نا نظر اون والا ۔ بے انت ، خود مالک ، وڈا تے ناپ تول توں پرے ہے ۔
میں دنیا دے مالک خدا نوں متھا ٹیکدا ہاں ۔ دنیا دے بنان والا ہر اک جگہ تے ہر وقت موجود ہے ۔
خدا دنیا دا مالک ۔ عالم دی روح ، تے مائیا دا مالک ہے ۔ اپنے دل اندر ڈر نوں دور کرن والے نوں یاد کر ۔

خدا لعواص دا مالک دنیا دی پرورش کرن والا ۔ عالم کل دا مالک ہر جاہ موجود اتے مکتی دین والا ہے

ہے صاحب صرف توہی اک مہر والا روحانی آگو پیغمبر اتے شیخ ہیں ۔ تو دل دا مالک انصاف کردا ایں اتے قرآن تے ہور کتاباں پاک ہیں ۔

نرمشیر داد وپ اتے مہربان خدا ہے اوہ ہر جاہ موجود ہے واہگورو تمام دلاں نوں آسرا دندا ہے ۔
خود نور خدا ہر جاہ موجود ہے ۔ اسدی عجیب کھیل محسوس نہیں کیتی جا سکدی ۔

ہے میرے پیدا کرن والے تو اپنی رحمت اتے مہربانی میرے تے کر ۔ ہے میرے پیدا کرن والے مینوں اپنی بندگی دے ۔
گورو نانک جی کہندے ہن کہ گورو نے میرا وہم دور کر دتا ہے ۔ دراصل مسلمان دا خدا تے ہندو دا پرمیشر عین اکو ہی ہے ۔

23

سری گورو گرنتھ صاحب۔ صفحہ نمبر ۵۲-951

محلہ ۱ (پہلا) [19]

ہندو کے گھر ہندو آوے ۔ سوت جنیو پڑھ گل پاوے

سوت پائے کرے بُرائی ۔ ناتا دھوتا تھاء نہ پائی

مسلمان کرے وڈیائی ۔ وِن گور پیرے کو تھاء نہ پائی

راہ دسائے اوتھے کو جاء ۔ کرنی باجھوں بہشت نہ پاء

جوگی کے گھر جگت سائی ۔ تِت کارن کِن مُندرا پائی

مُندرا پائے پھرے سنسار ۔ جنتھے کتھے سرجن ہار

جیتے جیا تیتے واٹاؤ ۔ چیری آئی ڈھل نہ کاؤ

ایتھے جانے سو جائے سنجھانے ۔ ہور پھکڑ ہندو مسلمانے

سبھنا کا در لیکھا ہوئے ۔ کرنی باجھو ترے نہ کوئے

سچو سچ دکھانے کوئے ۔ نانک اگے پُچھ نہ ہوئے

ہندو دے گھر ہندو آوندا ہے ۔ دھاگے دا جنجو منتر پڑھ کے گل پا دندا ہے ۔

جنجوں پا کے بُرا کرم کردا ہے ۔ نہاون اتے دھودن کر کے بھی اوہ قبول نہیں ۔
مسلمان اپنے مذہب دی وڈیائی کردا ہے ۔ رہبر بغیر کوئی منظور نہیں ہندا ۔

بندگی دا رستہ دسن تے کبھی کوئی اوتھے جاندا ہے بغیر نیک عمل دے بہشت نہیں ملدا ۔

رَب دا رستہ پچھن واسطے انسان جوگی پاس جاندا ہے اس مطلب واسطے جوگی اس دے کناں وچ مندرا پا دندا ہے ۔
کناں وچ مندرا پا کے اوہ وچ پھردا ہے ۔ اوہ اح محسوس نہیں کردا کہ خدا ہر جگہ اس دے نال ہے ۔

دنیا وچ جتنے جیو ہن اُتنے ہی راہ ہن ۔ جد موت دی چھٹی آ گئی تہ کوئی دیر نہیں کر سکدا
جو مالک نوں اتھے جاندا ہے ۔ اوہ اس نوں اوتھے پچھان لیندا ہے باقی چاہے کوئی ہندو یا مسلمان ہوئے سب فضول ہن ۔ خدا دی درگاہ وچ سب دا حساب ہوندا ہے ۔ بغیر نیک عمل تو کوئی نہیں تر سکدا ۔
جو سب تو اوچی سچائی نوں یاد کردا ہے ۔ اس پاسوں خدا دی درگاہ وچ پھر حساب نیں لیا جاندا ۔

سری گورو گرنتھ صاحب - صفحہ نمبر ۱۰۸۳ -

مارُو محلہ ۵ (پنجواں) [20]

اللہ اگم خدائی بندے - چھوڑ خیال دنیا کے دھندے

ہوئے پے خاک فقیر ساجر - اوہ درویش قبول درا - 1 -

سچ نماز یقین مُصلیٰ - منسا مار لوار ہو آسا

دیہہ مسیت من مولانا کلم خدائی پاک کھرا - 2 -

شرع شریعت لے کماوہ طریقت ترک کھوج ٹولاوہ

معرفت من مارو ابدال ملہ حقیقت جت پھر نہ مرا - 3 -

قرآن کتیب دِل ماہ کماہی - دس عوراٹ رکھ بدراہی

پنج مرد صدق لے باندھو خیر صبوری قبول پرا - 4 -

مکہ مہر روزہ پے خاکا - بہشت پیر لفظ کماہ انداذہ

حور لور مُسک خدا بندگی اللہ آلا سُجرا - 5 -

سچ کماوے سوئی قاضی جو دل سودھے سوئی حاجی

سو مُلا ملعون لوارے سو درویش جو صفت دھرا - 6 -

ہے لامحدود اللہ دے چاکر تو تمام دھندے
جو دنیا دے ہن چھوڑ دے -
تو رب دے فقیراں دے پیر دی خاک ہو جا
اپنے آپ نوں اک مسافر خیال کر اس طرح
تو رب دے در سے قبول ہو جائے گا -
سچ نوں اپنی نماز اتے ایمان نوں نماز دالی
چٹائی بنا اتے خواہش نوں میٹ کے امید
نوں دور کر - اپنے جسم نوں مسجد اپنے دل
نوں مُلاّ اتے اپنے آپ نوں پاک کرنا خدائی
حکم بنا - خدا دے نام دی کمائی اتے ایمان تے
چلنا اپنی روحانی پہلی منزل سمجھ - رب
دی کھوج اتے دنیا دے تیاگ نوں روحانی
جیون دا دوجا درجہ بنا - اپنے دل نوں مارنا
تیری منزل تے رب نال جوڑا اپنی چوتھی منزل
بنا تاکہ دوبارہ جنم نہ لیویں - قرآن اتے
ہور کتاباں پڑھن دی بجائے اپنی دس
خواہشات نوں برائی توں روک تے بندگی کر
تو پنج پرایاں ترا ایمان - خیرات اتے صبر نال بن
کے رکھ اس طرح تو قبول ہو جائے گا -
مہربانی نوں اپنا مکہ بنا - درویش دے پیر دی
خاک نوں اپنا روزہ - پیغمبر دے سخن دی کمائی
نوں اپنا بہشت سمجھ -
خدا ہی حور (پری) روشنی اتے خوشبو اتے
خوشبو ہے خدا دی بندگی کی حجرا ہے -
صرف اوہ ہی قاضی ہے جو سچ دی کمائی کردا ہے
اوہ ہی حاجی ہے جو دل دی میل دھوندا ہے اوہ ہی
مُلا ہے جو شیطان نوں دور کر دا ہے درویش اوہ ہے
جدے اتے خدا دی صفت ہے -

سبھے دکھت سبھے کروبلا۔ خالق یاد دے مہ مولا
تسبیح یاد کرِدہ دس مردن سُنت سیل بندھاں برا۔ 7۔

دل بیں جالوسب فی الحالہ
کھل خانا برادر سمُو جنجالا
میر ملک امُہوے خانا بیا
ایک مقام خدا دا دِرا ۔8۔

ادل صفت دوجی صابوری
تیجے حلیمی چوتھے خیری
پنجورے پنجے اِکن مقامے
اِہ پنج دکھت تیرے اپر پیرا۔ ۔9۔

سگلی جان کرہ مود لیسنا
بدعمل چھوڑ کرہ کو جا
خداءِ ایک بجھودیوہ بانگا برگو برخوردار کھرا۔ ۔10۔

حق حلال بخورہ کھانا
دل دریاؤ دھوڈہ میلانا
پیسر پچھانے بہشتی سو نی عزرائیل نہ دوج برا۔ ۔11۔
کایاں کردارِ عورت یقیناً۔ رنگ تماشے مان حقیناں

ہر وقت ہر ویلے اپنے خدا نوں دل وچ یاد کرا اپنے
دم ہوا اس خمسہ نوں قابو کرن نوں خدا توں یاد
کرن دی تسبیح بنا۔ نیک عمل تے ریا منت نوں
اپنی سنت بنا۔

اپنے دل وچ سمجھ لے کہ ہر چیز عارضی ہے
قبیلہ۔ گھر تے بھرا تمام جنجال ہن
بادشاہ حاکم تے سردار فانی ہن
صرف خدا ہی ہمیشہ رہن والی ہستی ہے

تیری پہلی نماز خدا دی صفت۔ دوسری صبر
تیسری حلیمی تے چوتھی خیرات ۔

پنجویں نماز تیری ہے۔ پنج خواہشات نوں
اک جگہ بن کے رکھنا۔ اِح تیری پنج نمازاں دے
پنج وقت ہن۔

خدا دی ہر جگہ موجودگی اپنی بندگی سمجھ۔ برے
کم نوں چھوڈنا اپنا لوٹا بنا۔
خدا دے اک ہون دی سمجھ ہی تیری بانگ ہے خدا
دا اچھا بالک بننا ہی تیرا سنگ بجانا ہے۔
نیک کمائی دا کھانا کھا۔ اپنی گندگی نوں اپنے
من روپی دریا وچ دھووے۔

جو اپنے پیغمبراں نوں پچھاندا ہے اوہ بہشتی
ہے موت دا فرشتہ اس نوں دوزخ وچ
نہیں پاندا۔ اپنے عمل نوں اپنا جسم۔ ایمان
نوں اپنی بیوی بنا۔ اتے سچے خدا دے عشق وچ موج کر

ناپاک پاک کر حدُور حدیثا
ثابت صورت دستار سرا -12-

مسلمان موم دِل ہووے۔
انتر کی مل دل تے دھووَے
دُنیا رنگ نہ آوے نیڑے
جیوں کُسم پاٹ گھئو پاک ہرا - 13۔

جاکو، مہر مہروانا سوئی مرد مرد مردانا
سوئی شیخ مسائک حاجی
سو بندا جس نظر نرا -14-

قدرت قادر کرن کریما
صِفت محبّت اتھاہ رحیما
حق حکم سچ خدایا
بجھُ نانک بند خلاص ترا-15-3-12-

جو ناپاک ہے اس نوں پاک کر
خدادی حضوری اِس دی تعلیم خیال کر۔ مکمل جسم
تیرے سر دی پگڑی ہے ۔

مُسلمان اوہ ہے جدا دِل موم جیہا نرم
ہوئے اِس نوں اپنے اندر دی گندگی
اپنے دل توں دھو دینی چاہیئے ہے ۔

اس نوں دنیا دی سواداں دے نیڑے نہیں
جانا چاہیدا اتے اوہ پھُل ۔ ریشم ۔ گھی ۔ اتے
ہرن دی کھل دی طرح پاک ہونا چاہیدا ہے

جس انسان اُتے مہروان دی مہر ہووے
اوہ انساناں وچوں مہان انسان ہے
اوہ ہی شیخ سردار۔ حاجی تے اوہدا بندہ
ہے جس اُتے اوہدی رحمت ہے۔

قُدرت قادر دی ملکیت اُتے مہربانی
مہروان صاحب دی ۔ بے حد ہے
مہربان مالک دی صفت اتے مہر ہے
نانک اُنوں سچے مالک دی رضا نوں محسوس
کرا تے تو جنم مرن دی قید وچ نکل کے
آزاد ہو جائے گا۔

[21]

بھیرو محلہ - ۵ (پنجواں)

ورت نہ رہو نہ محرم دانا
تس سیوی جو رکھے ندانا
ایک گسائیں اللہ میرا
ہندو ترک دوہاں نبیڑا - رہاؤ۔
حج کعبے جاؤں نہ تیرتھ پوجا
ایکو سیوی اور نہ دوجا
پوجا کروں نہ نماز گذارو
ایک نرنکارے ردھے نمسکارو
نہ ہم ہندو نہ مسلمان
اللہ رام کے پنڈ پران
کہہ کبیر اہ کیا دکھانا
گر پیر مل خود خصم پچھانا

میں کھکھا نیئیں رہندا نہ ہی میں رمضان دے مہینے ول دھیان کرداہاں - میں صرف اسدی بندگی کرداہاں جو آخری وقت میری حفاظت کرے گا - دنیا دا مالک ہی میرا پیغمبر ہے اوہ ہندو تے مسلمان دوہاں داہی انصاف کرداہے۔

نہ میں حج واسطے مکہ جانداہاں اتے نہ ہندو مندراں تے جا کے پوجا کرداہاں
میں صرف اک خدا دی عبادت کرداہاں ہور کسے دوسرے دی نہیں۔

نہ میں ہندو دی پوجا اتے نہ میں مسلمانی نماز پڑھداہاں - میں صرف اک خدا جندی مورت نہیں اس نوں اپنے دل وچ ٹکا کے بندگی کرداہاں - نہ میں ہندو ہاں نہ مسلمان - میرا جسم تے میری روح اسدی ملکیت ہے جو ہندو تے مسلمان دوہاں دا مالک ہے
کبیر جی آکھدے ہن اس طرح میں سچ کہیا ہے کہ (گورو) پیر تے پیغمبر نال مل کے میں اپنے مالک نوں پچھان لیا ہے۔

سری گورو گرنتھ صاحب - صفحہ نمبر ۱۱۳۸

بھیروں محلہ ۵ (پنجواں) [22]

خوُب خوُب خوُب خوُب خوُب تیرو نام

تیرا نام خوب خوب خوب خوب خوب ہے

جھوٹھ جھوٹھ جھوٹھ جھوٹھ جھوٹھ دُنی گمان رہاؤ۔

دُنیا دی ہنکار (غرور) جھوٹھا ہے جھوٹھا ہے جھوٹھا ہے جھوٹھا ہے جھوٹھا ہے۔ ٹھہراؤ۔

نقص تیرے بندے دیدار اپار

نام بِنا سب دُنیا چھار

اے لامحدود خدا تیری بندگی کرن والیاں دے دیدار دا مُل کوئی نہیں پا سکدا۔ تیرے نام بغیر تمام دنیا مٹی ہے۔

اچرج تیری قدرت تیرے قدم ملاح

غنیو تیری صِفت سچے پاتشاہ

حیران کُن ہے تیری طاقت اتے تیرے قدم صِفت دے مستحق (لوگ) ہن۔ سچے سلطان تیری صِفت بے بہا قیمت رکھدی ہے جدی کوئی قیمت نہیں پا سکدا۔

نِدھیریا دھیر پناہ خداءِ

تیری پناہ بے سہارے دا سہارا ہے

غریب نواز دن رین دھیاءِ

نانک کو خُدا خصم بردان

اَللہ نہ دِسرے دِل جیئہ پران

اے انسان توُں رات دن اس مالک نوں یاد کر۔ جو بخشنہار ہے غریباں نوں عزت بخشدا ہے

مالک آپ خود نانک تے مہروان ہے۔ خدا کرے جو میری روح تے جسم جیہے نہ بھُلے۔

سبحان اللہ = واہگورو / اک اونکار = بسم اللہ / اللہ ایشور نبر نام

29

سری گورو گرنتھ صاحب - صفحہ نمبر ۱۱۵۸

بھیرو بانی بھگت کبیر جیو گھر ۱ (پہلا)

[3]

ک اونکار ستّ گور پرشاد

من کر مکّہ قبلہ کر دیہی

بولن ہار پرم گور ایہی ۔۱۔

کہو رے مُلّا بانگ نماز

ایک مسیت دسے در واز ۔ رہاؤ

بسمل تاس بھرم کدُوری

بھا کھلے پنچے ہو جبُوری ۔2۔

ہندُو ترک کا صاحب ایک

کہہ کرے مُلّا کہہ کرے شیخ ۔3۔

کہہ کبیر ہو بھئیا دیوانہ

مُس مُس منوآ سہج سمانا ۔4۔

خُدا اک ہے اتے سچے رہبر دی رحمت نال مِلدا ہے ۔

اپنے دل نوں اپنا مکہ بنا تے جسم نوں عبادت دی جگہ بنا ۔ بولن والی روح ہی مہان گورو ہے ۔

مولوی تد توں نماز دی آواز دے جسم دی مسجد دے دس دروازے ہن

اپنے غصّے ۔ شک تے کدُورت نوں ما[illegible]
اپنے پنج بھوتاں نوں مار اس طرح صب[illegible]
نوں پالوئینگا ۔

ہندو تے مسلمان دا اِکو ہی مالک ہے
انسان لئی نہ ہند و نہ شیخ کجھ کر سکدا

کبیر جی آکھدے ہن کہ میں خدا دا دیوا[illegible]
ہو گیا ہاں ۔ اپنے من نوں مار مار [illegible]
خُدا نال اک مِک ہو گیا ہاں ۔

سری گورو گرنتھ صاحب صفحہ نمبر - ۱۱۵۹-۶۰

بھیرو بانی بھگت کبیر جی

[24]

سو مُلا جو من سیئو کرے - گور اُپدیش کال سیئو جُرے

کال پرکھ کا مردے مان - تس مُلاّ کو سدا اسلام ۔ ۱۔

ہے حضور کت دُور بتاؤہ - دُندر باندھو سُندر پاؤہ ۔ ۱۔ رہاؤ ۔

قاضی سو جو کائیاں بچارے - کائیا کی اگن برہم پرجارے

سُپنے بِندُ نہ دیئی جھرنا - تس قاضی کو جرا نہ مرنا - 2 ۔

سو سُرتان جو دوئی سُر تانے - باہر جاتا بھیتر آنے

گگن منڈل مہ لشکر کرے سو سُرتان چھتر سر دھرے 3

جوگی گورکھ گورکھ کرے

ہندو رام نام اُچرے

مسلمان کا ایک خدا ہے

کبیر کا سُوامی رہیا سماہ

-4-3-11-

مُلاّ صرف اوہی ہے جو من نال لڑدا ہے - گوُرُو دی مت لے کے موت نال لڑدا ہے - جو عزرائیل دے ہنکار نوں پیس دیندا ہے - اس مولوی نوں میں سدا سلام کردا ہاں

مالک حاضر ناظر ہے تاں اس نوں دور کیوں دسدا ہیں - ۱ - اپنے جھگڑالو جذبات نوں بندھ یا اتے اپنے خوبصورت مالک نوں ۔ حاصل کر - ٹھہراؤ

قاضی صرف اوہ ہے جو اپنے جسم دی اصلیت نوں سمجھدا ہے اتے جس نوں جسم دی اگ کر کے خدا روشن کردا ہے - جو قاضی اپنی رت (ویرج) نوں سپنے وچ وی نہیں ہون دیندا اُس قاضی لئی موت یا بڑھاپا نہیں ۔

سلطان اوہ ہے جو دو تیر کھچدا ہے - باہر جاندی سُرت (دھیان) نوں اندر لیوندا ہے اپنی فوج نوں من دے آسمان اندر اکٹھا کردا ہے - ایسے بادشاہ دے سر اوپر چھتر جھلدا ہے ۔

جوگی گورکھ گورکھ کہندا ہے - ہندو رام رام کردا ہے ۔

مسلمان دا صرف اِک خُدا ہے مگر کبیر دا مالک ہر جگہ موجود ہے ۔

سبحان اللہ - واہگورو / اک اونکار - بسم اللہ / اللہ ہو نر نام

بسنت ہنڈول محلہ ۱ (پہلا) گھر ۔ 2 ۔ (دوجہ) [25]

اک اونکار ست گور پرشاد

آدپُرکھ کو اللہ کہیئے شیخاں آئی واری

دیول دیوتیاں کرلاگا ایسی کیرت چالی ۔5۔

کوزہ بانگِ نماز مُصلّےٰ نیل رُوپ بنواری

گھر گھر میاں سبھناں جیا بولی اور تمہاری ۔6۔

جے تو میر مہیپت صاحب قدرت کون ہماری

چارے کُنٹ سلام کرہِ گے گھر گھر صفت تمہاری ۔7۔

تیرتھ سمرت پُن دان کچھ لاہا ملئے دہاڑی

نانک نام ملے وڈیائی میدکا گھڑی سمالی

-8-1-8-

خدا اک ہے اتے پیغمبر دی مہر نال مِلدا ہے آدپُرکھ نوں اللہ کہن لگ پیئے ہن کیونکہ شیخاں دی عملداری ہوگئی ہے ۔

ایہہ رِواج چل پیا ہے کہ دیوتیاں دے مندراں نوں محصول لگ گیا ہے ۔

لوٹے ۔ بانگ ۔ نماز والی چٹائی ہی ہر جگہ نظر آوندی ہے اتے خدا تے نیلے کپڑیاں وِچ ہی دکھائی دِندا ہے ۔

اے انسان ! ہُن تیری بولی بھی وکھری ہو گئی ہے کیونکہ ہر ایک گھر وِچ تمام لوک اک دوجے نوں میّاں کہہ کے بلاندے ہن ۔

ہے مالک جے تو بابر نوں بادشاہ بنانا چاوہندا ایں تا میری کیا مجال ہے کہ میں اس نوں روک سکاں ۔ اے خدا ۔ چاروں طرف دی دُنیا تیری صفت گارہی ہے تے سلام کررہی ہے دھرم استھان دی یاترا تے خیرات دین تے جو منافع مزدوری بدلے ملدا ہے

ہے نانک اوہ وڈیائی دین والے خدا دے اک نام دے اک منٹ دی بندگی کرکے مل جاندا ہے ۔

سبحان اللہ ۔ واہگورو / اک ونکار ۔ بسم اللہ / ست بشور نام

سری گورو گرنتھ صاحب ۔ صفحہ نمبر ۱۳۴۹

پربھاتی بانی بھگت کبیر جی

[26]

اِک اونکار ست گور پرشاد

اللہ ایک مسیت بست ہے اور مُلکھ کس کیرا

ہِندو مُورت نام نِواس دُہ مَہہ تت نہ ہیرا ۔۱۔

اللہ رام جیوؤ تیرے نائی ۔ تو کر مہر رحمت سائی ۔۱۔ رہاؤ۔

دکھن دیس ہری کا باسا پچھم اللہ مقاما

دِل میں کھوج دِلے دِل کھوجہو ایہی ٹھور مقاما ۔2۔

برہمن گیاس کرہ چوبیسا قاضی ماہ رمضانا

گیارہ ماس پاس کے راکھے ایکے ماہ ندھانا ۔3۔

کہاں اوڈیسے مجن کیا کیا مسیت سر ناہ

دِل میں کپٹ نماز گذارے کیا حج کعبے جاہ ۔4۔

ایتے عورت مردا ساجے اے سبھ رُوپ تمہارے

کبیر پونگرا رام اللہ کا سبھ گور پیر ہمارے ۔5۔

کہت کبیر سُنو نر نروے پرہو ایک کی سرنا

کیول نام جپہو رے پرانی تب ہی نہچے ترنا ۔6۔ 2۔

خدا اِک ہے تے اوہ پیغمبری مہر نال ملدا ہے

جے کر خدا صرف مسجد اندر ہی وسدا ہے تاں

تاں باقی دنیا کِس دی ہے ۔

ہندوواں دے مطابق پرماتما بُت اندر ہی وسدا ہے

پر ایہناں دوہاں دے عقیدے وِچ سچ نہیں دیکھیا ۔

ہے میرے مالک میں تیرے نام کر کے جیوندا ہاں

ہے میرے مالک میرے تے رحم کر ۔ ٹھہراؤ ۔

جنوب دیس وِچ ہندوواں دا پرماتما رہندا ہے

تے مغرب وِچ مسلمان دا رب وسدا ہے ۔

ہے انسان تو اپنے دل وِچ رب نوں کھوج

کیونکہ دل ہی رب دا اصل ٹکانہ ہے

برہمن ہر سال چند دے مہینے دی گیارہ نو 24

ورت رکھدے ہن اتے مسلمان رمضان

دے مہینے وِچ روزہ رکھدے ہن مسلمان

گیارہ مہینے ایک طرف چھڈ دیندے ہن اتے

صرف ایک مہینے نوں ہی فرائض سمجھدے ہن ۔

ہندو نوں اوڑیسہ جگن ناتھ تیرتھ تے نہان

دا تے مسلمان نوں مسجد وِچ متھا ٹیکن دا

کی فائدہ ۔ دِل وِچ کھوٹ رکھ کے نماز پڑھن

یا کعبہ وِچ حج کرن دا کی فائدہ ۔ جو عورت

تے آدمی کل دُنیا وِچ بنائے ہن ہے مالک ایہ

سب تیرا ہی رُوپ ہن ۔ کبیر رام تے اللہ دا

بچہ ہے تے تمام گورواں تے پیراں نوں اپنا

مندا ہے ۔ کبیر جی کہندے ہن عورت ذات تے مرداں

سنو ۔ تُسی سارے ایک مالک دی پناہ کو صرف اِک

خدا دا ہی نام یاد کرو ۔ تہ یقیناً تُسی تر جاؤگے یعنی جنم مرن

وِچ نہیں آؤگے ۔

سری گورو گرنتھ صاحب - صفحہ نمبر: ۵۰ - ۱۳۴۹

[26]

پربھاتی کبیر جی

اوّل اللہ نور اُپایا قدرت کے سبھ بندے
ایک نور تے سبھ جگ اُپجیا کون بھلے کو مندے ۔۱۔

لوکا بھرم نہ بھولو بھائی
خالق خلق خلق مہ خالق پور
رہیو سرب ٹھائی ۔۱۔ رہاؤ۔

ماٹی ایک انیک بھانت کر ساجی ساجن ہارے
نا کچھ پوچ ماٹی کے بھانڈے
نا کچھ پوچ کنبھارے ۔2۔

سبھ میں سچا ایکو سوئی تس کا کیا سبھ
کچھ ہوئی۔
حکم پچھانے سو ایکو جانے بندہ کہیئے سوئی

اللہ الکھ نہ جائی لکھیا گور گڑ دینا میٹھا
کہہ کبیر میری سنکا ناسی سرب نرنجن ڈیٹھا ۔۴۔۳۔

پہلے پہل خدا نے روشنی پیدا کیتی اور پھر اپنی قدرت کر کے تمام جیو پیدا کیتے۔

اک روشنی توں ہی سب دُنیا پیدا ہوئی اس واسطے کون اچھا تے کون بُرا ہے۔

ہے میرے بھراؤ دنیا دے لوکو ایس وہم وچ نہ پیو
قُدرت قادر وچ تے قادر قُدرت وچ ہے اوہ ہر اک جگہ اندر موجود ہے۔ بھراؤ۔

مٹی صرف اِک ہے پر گھڑن والے نے کئی طریقہ دی گھڑی ہے۔
مٹی دے برتن دا کوئی تصور نئیں نہ ہی قصور کُمہار دا ہے۔

سب وچ اوہ ایکو ہی سچا موجود ہے اس دا کیتا سب کچھ ہو جاندا ہے
جو اس دی رضا نوں سمجھدا ہے صرف اوہی اس مالک نوں جاندا ہے
ایسے لوکی اُسدا بندہ یعنی غلام کہیا جاندا

اللہ نظر ناں دیکھیا نئیں جا سکدا۔ گورو نے یعنی پیغمبر نے مینوں مٹھا گُڑ یعنی خدا دا بھید دس دِتا ہے۔ جس نوں میں بیان نہیں کر سکدا۔ کبیر جی کہندے ہن کہ شک دور ہو گیا ہے اتے ہُن میں خدا نوں ہر جگہ دیکھ لیا ہے۔

سبحان اللہ = واہگورو / اک اونکار = بسم اللہ / [illegible]

ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ, ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦

[1]ਕੋਊ ਭਯੋ ਮੁੰਡੀਆ[2] ਸੰਨਯਾਸੀ ਕੋਊ ਯੋਗੀ ਭਯੋ,
ਕੋਊ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕੋਊ ਯਤੀ ਅਨੁਮਾਨਬੋ ॥
ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ[3] ਕੋਊ ਰਾਫ਼ਜ਼ੀ[4], ਇਮਾਮਸ਼ਾਫ਼ੀ[5],
ਮਾਨੁਸ ਕੀ ਜਾਤਿ ਸਬੈ ਏਕੈ ਪਹਿਚਾਨਬੋ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰੀਮ ਸੋਈ, ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਹੀਮ ਓਈ,
ਦੂਸਰੋ ਨ ਭੇਦ ਕੋਈ ਭੂਲ ਭ੍ਰਮ ਮਾਨਬੋ ॥
ਏਕ ਹੀ ਕੀ ਸੇਵ, ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਏਕ,
ਏਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਏਕੈ ਜੋਤਿ ਜਾਨਬੋ ॥੮੫॥

ਦੇਹੁਰਾ[6] ਮਸੀਤ ਸੋਈ, ਪੂਜਾ ਔ ਨਮਾਜ਼ ਓਈ,
ਮਾਨੁਸ ਸਬੈ ਏਕ[7], ਪੈ ਅਨੇਕ ਕੋ ਭ੍ਰਮਾਉ ਹੈ ॥
ਦੇਵਤਾ ਅਦੇਵ ਜੱਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ,
ਨਯਾਰੇ ਨਯਾਰੇ ਦੇਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭਾਉ ਹੈ ॥
ਏਕੈ ਨੈਨ, ਏਕੈ ਕਾਨ, ਏਕੈ ਦੇਹ, ਏਕੈ ਬਾਨ[8],
ਖ਼ਾਕ ਬਾਦ ਆਤਿਸ਼ ਔ ਆਬ ਕੋ ਰਲਾਉ ਹੈ[9] ॥
ਅੱਲਹ ਅਭੇਖ ਸੋਈ, ਪੁਰਾਨ ਔ ਕੁਰਾਨ ਓਈ,

---

੧ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮ ਹੈਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ੇਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ੨ ਬੈਰਾਗੀ।
੩ ਸਿੱਖ ਮਤ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ 'ਤੁਰਕ' ਪਦ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਾਤ੍ਰ ਵਾਸਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। [ਤੁਰਕ]
੪ ਸ਼ੀਆ। ੫ ਇਮਾਮਸ਼ਾਫ਼ੀ ਸੁੰਨ ਮਤ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਇਮਾਮਸ਼ਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਸੁੰਨੀ ਮਤ ਦਾ ਪੈਰੋ।
੬ ਦੇਵਾਲਯ। ੭ ਸਬੈ ਏਕ, ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਸਭ ਇਕ ਹਨ।
੮ ਬਣਾਉਟ, ਰਚਨਾ। ੯ ਚਾਰ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਰਚਨਾ ਗੁਰਮਤ ਨਹੀਂ, ਕੇਵਲ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ।

سبحان اللہ = واہگورو / اک اونکار = بسم اللہ / [illegible]

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਜਲੰਧਰ